

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการบริหารการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนในระดับอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้รวบรวมและแยกกล่าวไว้ใน 4 ประเด็น หัวข้อและดังรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

1. หลักการ แนวคิด และวิธีการแข่งขันกีฬาภายในสถานศึกษา
2. โครงการบริหารการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษา และระเบียบการแข่งขันกีฬานักเรียน - นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก
3. การจัดการแข่งขันกีฬาระดับอาชีวศึกษา
 - 3.1 การเตรียมการ
 - 3.2 การดำเนินการ
 - 3.3 งบประมาณ
 - 3.4 วัสดุอุปกรณ์
 - 3.5 บุคลากร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการ แนวคิด และวิธีการแข่งขันกีฬาภายในสถานศึกษา

หลักการ ตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา ข้อที่ 6 ว่าด้วยนโยบายสนับสนุนการพัฒนา สุขภาพ พลานามัย การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และในการจัดการแข่งขันกีฬานั้นก็อยู่ในนโยบายที่ 6 ของกรมอาชีวศึกษา ทางกรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการตามนโยบายโดยให้สถานศึกษาแต่ละแห่งในสังกัดกรมอาชีวศึกษาได้จัดให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ทุกปี เพราะจะได้สนองนโยบายของกรมที่จะต้องให้สถานศึกษาได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนได้มีการออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และห่างไกลจากสิ่งเสพติด โดยแบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็น 4 สี เท่า ๆ กัน ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน และสีม่วง และจัดทำการแข่งขันทั้งหมด 5 วัน โดยจัดแข่งขันชนิดกีฬาออกเป็น 5 ชนิดกีฬาได้แก่ ฟุตบอล ชาย – หญิง วอลเลย์บอล ชาย – หญิง บาสเกตบอล ชาย – หญิง ตะกร้อ ชาย และกรีฑา โดยจัดการแข่งขันแบบพบกันหมดหาผู้ชนะเลิศอันดับหนึ่ง ยกเว้นการแข่งขันกรีฑา ผู้ชนะเลิศอันดับ

1-2-3 จะได้รับเกียรติบัตรจากสถานศึกษา และในโอกาสนี้ก็จะคัดเลือกนักกีฬาที่ชนะเลิศ มาเป็นตัวแทนของสถานศึกษาเพื่อจะได้ส่งไปแข่งขันในระดับจังหวัดและในระดับภาคต่อไป ในการจัดการแข่งขันนั้นอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้แล้วแต่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน จะยึดหลักการและนโยบายของกรมอาชีวศึกษาเป็นหลักในการดำเนินการ

แนวคิด มีผู้ให้ความหมายและทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดในการบริหารจัดการ ไว้หลายท่าน ซึ่งแต่ละทัศนะต่าง ๆ ก็มีส่วนที่คล้ายคลึงและใกล้เคียงกัน ซึ่ง แคมป์เบลล์ และแรมเซเยอร์ (Campbell & Ramsayer, 1962, p. 138) ได้ให้ความหมายกระบวนการทางการบริหารว่าวิถีทางที่หน่วยงานพิจารณาสิ่งการยึดถือปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และ สุธีระ ทานตวนิช (2521, หน้า 13) ยังได้กล่าวถึงกระบวนการทางการบริหารว่า หมายถึง ขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงานที่ผู้บริหารจะต้องมีหน้าที่ดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่คิดว่าจะเป็นการทำให้ คนอื่น ๆ ทำงานนั้นจนแล้วเสร็จ ดังนั้น หน้าที่ของผู้บริหาร คือ การดำเนินการขั้นตอนของการ บริหารนั่นเอง ความหมายกระบวนการทางการบริหารดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดของ วีรนาถ มานะกิจ และพรณี ประเสริฐวงศ์ (2519, หน้า 5) ซึ่งกล่าวว่า หมายถึง ขั้นตอนต่าง ๆ ใน การบริหารงาน ซึ่งผู้บริหารมีหน้าที่ดำเนินการตามขั้นตอนนั้น ตลอดจน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2522, หน้า 35) ที่กล่าวว่ากระบวนการทางการบริหารมีความสำคัญต่อผู้บริหารอยู่ตลอดเวลา เรียกได้ว่ากระบวนการบริหารเป็นแม่บทของการบริหารงานทุกชนิดให้ประสบผลสำเร็จ

นั่นคือ สรุปได้ว่า กระบวนการบริหาร หมายถึง ขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงาน ที่ผู้บริหารควรยึดถือเป็นแม่บทในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

วิธีการ ในการดำเนินงานนั้นจะต้องมีวิธีการที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยมีขั้นตอนที่จะดำเนินการ 5 ประการคือ การเตรียมการหรือการวางแผน การจัดเค้าโครง การบริหารการอำนวยการ การประสานงาน และการควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน พร้อมกับ เกร็ก และแคมป์เบลล์ (Gregg & Campbell. 1957, p. 35) สรุปขั้นตอนของการบริหาร ไว้ 7 ขั้นตอนคือ การตัดสินใจสั่งการ การวางแผน การจัดองค์การ การสื่อสาร การควบคุม บังคับบัญชา การประสานงาน และการประเมินผลงาน ซึ่งคล้าย ๆ กันกับสมาคมผู้บริหาร การศึกษาของสหรัฐอเมริกาได้เสนอกระบวนการบริหารทางการศึกษาไว้ 5 ประการคือ การวางแผน การจัดทรัพยากรต่าง ๆ การกระตุ้นการทำงาน การประสานงาน และ การประเมินผลงาน (The America Association of School Administrators, 1955, p.17)

แนวคิดดังกล่าวเห็นได้ว่า กระบวนการทางการบริหารมีขั้นตอนต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเจ้าของแนวคิดหรือเจ้าของทฤษฎีที่จะมอบความสำคัญของขั้นตอนต่าง ๆ นั้น แล้วนำมา

จัดลำดับก่อนหลังตามแนวความคิดของตน แต่กระบวนการทางการบริหารที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง และได้รับการยกย่องมากที่สุดนั้น ได้แก่ กระบวนการทางการบริหารของกูลิค และเฮอริค (Gulick & Urwick, 1989) ซึ่งผู้วิจัยนำมาเป็นวิธีการดำเนินการ 7 ขั้นตอน (วิจิตร ศรีสอ้าน และคณะ, 2523, หน้า 41 ; นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2537, หน้า 39) ดังนี้คือ การเตรียมการหรือการวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การอำนวยการ การประสานงาน การรายงาน การงบประมาณ

สรุปได้ว่าการดำเนินงานนั้นต้องมีการเตรียมการ วิธีการแล้วดำเนินการตามแผนหรือวิธีการที่เตรียมเอาไว้ในการทำงานแต่ละครั้ง ตามขั้นตอน แล้วจึงจะประสบผลสำเร็จในการทำงานตามที่วางแผนเอาไว้

ความหมายของกีฬา

“กีฬา” คือกิจกรรมการเล่นแข่งขันที่มีระเบียบแบบแผน โดยกิจกรรมการเล่นนั้นได้ถูกปรับปรุงให้ดีขึ้นจนได้ระดับ มีรูปแบบการเล่นและขบวนการเล่นเป็นเฉพาะ มีกฎกติกา ซึ่งอาจกำหนดเอาไว้เป็นหลักฐานหรือไม่ก็ตาม สำหรับขบวนการเล่นตลอดจนกฎกติกานั้น ไม่อาจเปลี่ยนแปลงไปในขณะทำการแข่งขันอยู่ นอกจากจะกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ในภายหลัง

“กีฬา” คือกิจกรรมการแข่งขัน ดังนั้นเมื่อพูดถึงกีฬาแล้วก็ต้องพูดถึงเกี่ยวกับการแข่งขันด้วย หากพูดถึงกีฬาแต่ไม่มีการแข่งขันแล้ว กีฬาที่ว่านี้ก็เพียงการเล่นหรือกิจกรรมสันทนาการ เท่านั้น การเล่นอาจเป็นกีฬาได้ในขณะเดียวกันแต่ความหมายของกีฬานั้นไม่ใช่เป็นการเล่นง่าย ๆ แน่นนอน และการแข่งขันนั้นเป็นธรรมชาติที่สำคัญของกีฬา (ปรีชา ตันจริยนนท์, 2529 หน้า 29) และยังมีความหมายกว้างขวางมาก เป็นความหมายที่ครอบคลุมถึงกิจกรรม หลาย ๆ ประเภท ซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปโดยขึ้นอยู่กับแต่ละลักษณะโครงการและส่วนประกอบของกีฬาประเภทนั้น นักพลศึกษาต่างก็ให้ความหมายแตกต่างกันออกไป เช่น สลัสเซอร์ (Slusher, 1967, p. 8) ให้ความหมายว่า กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่จะทำให้คนมีทั้งความสุขและความเศร้า พาฟลิช (Pavlich, 1966, p. 7) กล่าวว่ากีฬาคือความสง่างามของคนี่แสดงออกในลักษณะเคลื่อนไหว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายว่า กีฬาคือ การแข่งขันการเล่นเพื่อความ สนุกสนาน โดยมากเป็นการบำรุงแรง (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2525, หน้า 4) กล่าวว่า กีฬาเป็นกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เล่นเพื่อความสนุกสนานและเพื่อแสดงออกเพื่อความสามารถและสวยงามด้วยการเคลื่อนไหวของร่างกาย

ในเวลาว่างให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่วางไว้ ทั้งนี้โดยไม่หวังผล ตอบแทนอย่างอื่น จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงบอกได้ว่า กีฬาเป็นกิจกรรมที่ทุกคนเล่นเพื่อความ สนุกสนาน เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายอันส่งงามออกมาให้ประจักษ์ โดยอาศัยความแข็งแรงของร่างกายเป็นหลัก และเป็นกิจกรรมที่ต้องเล่นตามกติกา

ประเภทของกีฬา

การจำแนกประเภทของกีฬานั้น มีแนวความคิดหลายทางด้วยกัน เช่น จำแนกประเภทของกีฬาตามลักษณะของผู้เล่น ตามลักษณะของผู้จัด ตามลักษณะของการเล่น (จรินทร์ ธาวัชรรัตน์, 2527, หน้า 3)

1. ประเภทของกีฬาที่ยึดหลักการจำแนกตามลักษณะของผู้เล่น ได้แก่

1.1 กีฬาสมัครเล่น (amateur sport) ได้แก่ กีฬาประเภทที่ผู้เล่นมีเจตนาหรือตั้งใจเล่นเพื่อมุ่งหวังให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยมีได้มุ่งหวังสินจ้างรางวัลหรือค่าตอบแทนใด ๆ จากการเล่นนั้น ๆ

1.2 กีฬาอาชีพ (professional sport) ได้แก่ กีฬาประเภทที่ผู้เล่นมีเจตนาหรือมุ่งหวังจะหารายได้เพื่อการเลี้ยงชีพ

2. ประเภทของกีฬาที่ยึดหลักการจำแนกตามลักษณะของผู้จัด ได้แก่

2.1 กีฬาแข่งขันเพื่อความชนะเลิศ (top sport) ได้แก่ กีฬาที่จัดขึ้นเพื่อแข่งขันโดยมุ่งหวังผลทางประสิทธิภาพสูงสุดทางการกีฬาหรือความเป็นเลิศในการกีฬา

2.2 มวลชน (mass sport) ได้แก่ กีฬาที่จัดขึ้นเพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้โอกาสเล่นได้อย่างทั่วถึง เป็นการให้โอกาสและเสรีภาพอย่างเท่าเทียมกันโดยมุ่งหวังที่จะส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนส่วนใหญ่เป็นหลัก

3. ประเภทของกีฬาที่ยึดหลักการจำแนกตามลักษณะของการเล่น ได้แก่

3.1 กีฬาประเภทเดี่ยว (individual sport) ได้แก่ กีฬาที่เล่นคนเดียวสามารถแสดงความสามารถได้เฉพาะรายบุคคล

3.2 กีฬาประเภทคนต่อคน (dual sport) ได้แก่ กีฬาที่มีการต่อสู้หรือแข่งขันระหว่างคนต่อคน

3.3 กีฬาประเภทคู่ (double sport) ได้แก่ กีฬาที่เล่นสองคนเป็นคู่ จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กันกีฬาประเภททีม (team sport) ได้แก่ กีฬาที่เล่นเป็นชุด อาจเป็นชุดละ 5 คนหรือ 11 คนหรือ 15 คน แล้วแต่นิตของกีฬาซึ่งต้องยึดหลักความสัมพันธ์กันในการเล่นเป็นทีม

4. แนวความคิดในการจำแนกประเภทของกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539) ได้จำแนกประเภทของกีฬาตามจุดมุ่งหมายของการส่งเสริมไว้ 3 ประเภท คือ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2533, หน้า 4)

4.1 กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ทักษะที่เป็นพื้นฐานถูกต้องตามแบบฉบับของชนิดกีฬาแต่ละชนิด ซึ่งผู้เล่นจะต้องเรียนรู้เพื่อให้ได้เกิดทักษะและความสามารถ เพื่อนำไปใช้ในขั้นสูงต่อไปภายหลัง

4.2 การกีฬาเพื่อสุขภาพ หมายถึง การใช้หลักการทางกีฬาและการออกกำลังกายที่ถูกวิธีในการส่งเสริมพัฒนาสุขภาพของแต่ละบุคคล เพื่อให้ได้มีชีวิตอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุข เช่น สวมสุขภาพ การออกกำลังกายประกอบดนตรี การเดิน – วิ่ง เพื่อสุขภาพ การเดินแอโรบิก เป็นต้น

4.3 การกีฬาเพื่อการแข่งขัน หมายถึง การพัฒนาคุณภาพของนักเรียน หรือผู้ที่มีความสามารถดีเด่นทางการกีฬา ให้ได้รับโอกาสในความเป็นเลิศในการกีฬา

5. การจำแนกประเภทของกีฬาอีกแนวทางหนึ่ง ซึ่งวงการแพทย์ได้นำมาใช้ในการพัฒนาสุขภาพของผู้ป่วย คือ (อวย เกตุสิงห์, 2520, หน้า 12)

5.1 กีฬาคนพิการ เป็นกีฬาที่จัดขึ้นเพื่อให้คนพิการทางร่างกายได้แสดงออกถึงความสามารถในเชิงกีฬา เช่น กีฬาวายน้ำ แบดมินตัน กรีฑา เป็นต้น

5.2 กีฬาป้องกันโรค เป็นการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคบางชนิดในคน เช่น โรคเหน็บชา โรคเบาหวาน ฯลฯ

5.3 กีฬาฟื้นฟูสภาพเป็นการเล่นกีฬาหรือ ออกกำลังกายเพื่อฟื้นฟูสภาพให้ปกติเร็วขึ้นหลังจากบำบัดรักษาทางการแพทย์

สรุป ในการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการจัดการแข่งขันในสถานศึกษานั้น ๆ โดยมีองค์ประกอบในการจัดการแข่งขัน เช่น สถานที่งบประมาณ เวลาในการจัดการแข่งขัน ผู้ดำเนินการ และบุคลากร ต้องให้สอดคล้องให้เข้ากับนโยบายของสถานศึกษาโดยเน้นประเภทของกีฬาในแต่ละชนิดที่มีอยู่มากมายให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของสถานศึกษา

ความสำคัญของกีฬา

คนไทยนั้นมีการเล่นกีฬามาแต่ครั้งโบราณ ดังจะเห็นได้ว่ากีฬามวยไทย ตะกร้อ กระบี่ กระบอง ฯลฯ ได้มีการเล่นหรือการแข่งขันสืบทอดกันมา แต่ไม่มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน การสอนก็สอนด้วยปากเปล่าตามที่ครูบาอาจารย์ในครั้งก่อน ๆ ได้ถ่ายทอดไว้ให้ การกีฬาไทย

ในสมัยนั้นจึงไม่มีระบบอย่างเป็นทางการ จนกระทั่งมีผู้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียน จึงได้กำหนดให้มีวิชาพลศึกษาบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียนในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ และในระยะต่อมาจึงได้มีการจัดการแข่งขันเกิดขึ้น ปัจจุบันการกีฬานั้นนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการศึกษาชาติ ในส่วนของรัฐบาลก็ยอมรับและให้ความสนใจจึงได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนเพื่อการกีฬาเป็นประจำทุก ๆ ปี เป็นจำนวนไม่น้อย ในสถานศึกษาก็ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเท่าเทียมกับวิชาอื่น ๆ ทั่วไป การที่การกีฬาได้มีการเริ่มต้นอย่างมีระบบ จึงจำเป็นต้องหาทางส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เพราะการกีฬาเป็นการพัฒนาคนระดับพื้นฐาน มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์และมีความมั่นคงต่อครอบครัว ชุมชน และช่วยเสริมสร้างความสามัคคีและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในหมู่คณะ ดังนั้นหากได้มีการพัฒนาคนให้มีคุณภาพสูงขึ้นแล้วย่อมจะส่งผลให้ชุมชนและสังคมโดยรวมมีคุณภาพดีขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 – 2534) ยังได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่จะให้ประชาชนมีความสมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ให้ความสนใจในการเล่นกีฬาตลอดชีวิต และให้นักเรียน - นักศึกษา เยาวชน มีความประพฤติดี มีพละนาถมายสมบูรณ และมีความรู้ดี เพื่อจะไดัเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคมไทย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2534, หน้า 4 อ้างถึงใน นคร เมื่อนำผล, 2535, หน้า 12) ในการพัฒนาคุณภาพด้านพละนาถมายนี้ นอกจากจะส่งผลต่อการพัฒนาสังคมแล้วยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอีกด้วย (ปริศนา รอดโพธิ์ทอง, 2525, หน้า 43) ความจำเป็นและความสำคัญของการกีฬาดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดการกีฬาของชาติ จึงได้มีนโยบายที่จะสนับสนุนให้หน่วยงานในสังกัดนำกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาไปเผยแพร่ให้กับนักเรียน - นักศึกษา เยาวชน และประชาชนนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันให้ติดตัวจนเป็นนิสัย จึงมีการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษาให้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับ เช่นในระดับประถมศึกษาได้จัดให้วิชาพลศึกษาอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ทั้งนี้โดยมุ่งหวังให้วิชาพลศึกษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถต่าง ๆ ของเด็กแต่ละคนระหว่างที่เรียนฝึกพลศึกษาและเล่นกีฬาต่าง ๆ ครูยังมีโอกาสศึกษาและรู้จักนิสัยใจคอพฤติกรรมของเด็กและความต้องการของเด็กได้เป็นอย่างดี การได้สังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้รู้ว่าเด็กบกพร่องเรื่องใด สนใจเรื่องอะไร และมีความสามารถความถนัดทางด้านใด ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ครูได้หาทางแก้ไขได้ถูกต้อง และเด็กจะได้ปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับสังคมและเข้ากับเพื่อนฝูงได้และจากการที่ได้เล่นเป็นกลุ่ม เป็นทีม ยังช่วยให้เด็กได้รู้จักการเล่นร่วมกัน เล่นเพื่อ

ส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การเล่นบางอย่างช่วยฝึกให้เด็กรู้จักใช้อวัยวะให้สัมพันธ์กัน รู้จักบังคับร่างกายให้เคลื่อนไหว กรมวิชาการ (2534, หน้า 37) ดังนั้นในหลักสูตรวิชาพลศึกษา จึงได้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอน เพื่อมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพ

ทักษะและเจตคติดังต่อไปนี้ กรมพลศึกษา (2530, หน้า 1)

1. ให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงและสง่าผ่าเผย
2. ให้ได้รับความสนุกสนานจากการเรียนและการเล่น
3. ให้สนใจการเล่นเป็นหมู่คณะ ยอมรับกติกาและผลของการเล่น
4. ให้มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน กิจกรรมเข้าจังหวะ และทักษะที่จะนำไปสู่

กิจกรรมกีฬา

5. ให้มีทักษะกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและทีม
6. ให้เห็นความสำคัญและสนใจในกิจกรรมนันทนาการ
7. ให้เห็นคุณค่าของการรักษาสุขภาพของตนและการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
8. ให้สามารถปรับตัวเองเข้ากับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม
9. ให้ยอมรับความสามารถของผู้อื่นและความแตกต่างระหว่างบุคคล

สรุป กีฬานั้นมีความสำคัญต่อชีวิตของคนตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันนี้ เพราะกีฬาสามารถช่วยพัฒนาให้คนมีคุณภาพขึ้นในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และสามารถนำสิ่งที่ได้จากการเล่นกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยบางคน อาจจะไม่รู้ตัว และยังเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมได้อีกด้วย

การพัฒนาการกีฬา

การส่งเสริมกีฬาในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังเป็นภาระหน้าที่ของรัฐที่ต้องดำเนินการ โดยที่เอกชนและประชาชนส่วนใหญ่ยังมีบทบาทและมีส่วนร่วมไม่มากเท่าที่ควร รัฐจึงต้องกำหนดแผนการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพของประชากรไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 ได้มีมาตรการที่สนับสนุนให้ประชาชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนได้มีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอย่างถูกต้องสม่ำเสมอโดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้ การผลิตและพัฒนาการจัดสร้างและบำรุงรักษาสถานที่ อุปกรณ์กีฬา ให้กระจายไปสู่ส่วนภูมิภาคมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่โดยตรงด้านการกีฬาอันได้แก่ การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐจากสภาพสังคมปัจจุบันที่เร่งรัดให้มีการพัฒนาแห่งชาติ

เพื่อประสิทธิภาพของประชากรและประสิทธิภาพของการกีฬาของชาติด้วย ดังนั้นการพัฒนากีฬา จึงควรวางแผนพัฒนาไว้ 2 ประการ (จรินทร์ ธานีรัตน์, 2525, หน้า 105) คือ พัฒนากีฬามวลชน และพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน หรือเพื่อประสิทธิภาพของกีฬาโดยให้สถาบันต่าง ๆ เช่น สถาบัน การศึกษาทุกระดับจัดดำเนินการให้ทุกคนได้มีโอกาสเล่นกีฬาให้มากที่สุดเป็นเป้าหมายแรก โดยให้มีการส่งเสริมอย่างจริงจังและถูกแบบวิธีโดยใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ทางการกีฬาให้มากที่สุด เมื่อทุกคนได้เล่นกีฬากันมากแล้วจึงส่งเสริมให้มีการแข่งขันภายใน และในที่สุดจะเป็นการ ส่งเสริมให้มีการแข่งขันนอกสถาบันต่อไป ในด้านหน่วยงาน องค์กร สโมสร และภาคเอกชนนั้น ควรได้รับการส่งเสริมให้เล่นกีฬาอย่างทั่วถึง เพราะจะทำให้ข้าราชการและพนักงานมีสมรรถภาพ ทางร่างกาย มีสุขภาพทางจิตใจที่ดี สำหรับการพัฒนากีฬา เพื่อการแข่งขันเป็นการเน้นใน เรื่องของการแข่งขันเพื่อประสิทธิภาพและความสามารถในการกีฬา โดยถือความเป็นเลิศและ จากการที่ประเทศไทยส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันในระดับนานาชาติ พบว่าขีดความสามารถของนัก กีฬาไทยยังขาดการพัฒนาด้านประสิทธิภาพ และสมรรถภาพทางกายที่ถูกต้องจึงเป็นเรื่องสำคัญ อย่างยิ่งที่ต้องได้รับการเอาใจใส่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญของ มาตรฐานการกีฬาของประเทศไทย (สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, 2531, หน้า 19-20) คือ ผู้ฝึกสอน หรือครูผู้ฝึกกีฬา ตัวนักกีฬา สนามกีฬา หรือสถานที่ออกกำลังกาย ผู้ตัดสินกีฬา วัสดุอุปกรณ์ กีฬาและผู้สนับสนุนการกีฬา องค์ประกอบดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ก็จะช่วยให้มาตรฐานการกีฬาของประเทศไทยมีมาตรฐานยิ่งขึ้น

การพัฒนากีฬานอกจากจะต้องเริ่มด้วยพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และพฤติกรรมของคนในชาติ แล้วยังต้องพัฒนาสิ่งอื่น ๆ รวมไปถึงด้วย เช่น การเมือง การทหาร เศรษฐกิจ สังคมวิทยา ซึ่งแต่ละอย่างเหล่านี้จะต้องเกี่ยวพันกันตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องพัฒนา ไปพร้อม ๆ กันเช่น การพัฒนาอาชีพของพลเมือง ถ้าประชากรอยู่ดีกินดีบ้านเมืองก็จะสงบสุข ประชากรมีความเป็นอยู่ไม่เดือดร้อนก็มีจิตใจที่จะเล่นกีฬาหรือให้ความสนใจและสนับสนุนกีฬา แต่ถ้าประชากรมีความเป็นอยู่อย่างยากลำบากก็ทำให้ขาดความสนใจในสิ่งอื่น ๆ การกีฬา ก็ไม่สามารถก้าวหน้าต่อไปได้ดี ดังนั้นหน่วยงานที่มีอยู่และทำหน้าที่พัฒนากีฬาของประเทศ ต้องมีแผนงานและนโยบายที่รัดกุมชัดเจน อย่งไรก็ตามที่ผ่านมายังพบว่ามีปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งยังไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนากีฬาร่วมกันสำหรับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการขาดระบบประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างองค์กรซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการบริหารหรือส่งเสริมการกีฬา จากสาเหตุดังกล่าวทำให้การดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนา กีฬาของชาติทั้งในด้านการให้บริการการจัดให้มีสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์กีฬา การพัฒนา

บุคลากร และการจัดการแข่งขันชาติประสิทธิภาพยังไม่เพียงพอกับความต้องการและมีการดำเนินงานที่ซับซ้อนสิ้นเปลืองอยู่มาก การกีฬาแห่งประเทศไทย (2533, หน้า 46) ในสภาพปัจจุบันงบประมาณกีฬาของประเทศไทยยังไม่เพียงพอกับความต้องการจึงทำให้การพัฒนากีฬาขาดความสมบูรณ์ ดังนั้นในการพัฒนากีฬาจึงต้องจัดหางบประมาณมาสนับสนุนให้มากขึ้น โดยระดมหรือแสวงหาเงินทุนจากแหล่งต่าง ๆ มาช่วยสนับสนุน อันได้แก่ภาคเอกชนโดยหาทางส่งเสริมให้เอกชนหันมาทำธุรกิจด้านการค้าในเชิงกีฬาให้มากขึ้น เช่น การสร้างสระว่ายน้ำ สนามกีฬา โรงฝึกกีฬา เพื่อสุขภาพ เพื่อหารายได้จากผู้เข้ารับบริการ เป็นต้น

การจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

การแข่งขันกีฬาภายในหรือที่เรียกว่า อินทรามิวรัล (intramural) นั้นมาจากคำภาษาละติน 2 คำคือ อินทรา (intra) หมายถึง ภายใน กับมิวรัล (mural) หมายถึง ลักษณะการทำการกรรม และผสมผสานการประกอบกิจกรรมภายในของสถาบันแต่ละแห่ง โดยการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมีความเป็นมาพอสรุปได้ดังนี้

การจัดการแข่งขันกีฬาภายใน จากหลักฐานกล่าวถึงสถาบันทางการศึกษา คือ โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย นั้นเดิมที่ไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริม และโรงเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญเลย ส่วนใหญ่มุ่งเน้นแต่นักกีฬาตัวแทนของโรงเรียนเพียงบางคนที่ทำการแข่งขันซึ่งกันและกันเท่านั้น ที่เรียกกันว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Interschool) และการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย (intercollegiate) อันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการนักเรียน – นักศึกษาเพียงไม่กี่คน บางท่านเรียกว่า สपोर्ट ฟอร์ เดอะ ฟิว (sports for the few) ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักเรียน – นักศึกษาทุกคน ในโรงเรียนตามหลักฐานที่มีบันทึกไว้เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและสถาบัน กล่าวว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น เริ่มต้นจัดในประเทศอังกฤษเมื่อปี ค.ศ.1822 เป็นการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนอีตัน (Eton) กับโรงเรียนแฮร์โรว์ (Harrow) และปี ค.ศ.1827 มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด (Oxford) กับเคมบริดจ์ (Cambridge) ก็มีการแข่งขันกีฬากัน ส่วนในสหรัฐอเมริกา นั้นในปี ค.ศ.1852 ก็มีการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยเยล (Yale) กับมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard) ต่อมาโรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงนิยมแข่งขันกีฬากันแพร่หลายทั่วไป

สำหรับการแข่งขันกีฬาภายในของสถาบันต่าง ๆ นั้นไม่ทราบแน่ชัดว่ามีการเริ่มต้นแข่งขัน ณ ที่ใดก่อน โดยเฉพาะหลักฐานการเริ่มต้นแข่งขันกีฬาภายในของประเทศไทย จึงขอกล่าวตามหลักฐานที่มุลเลอร์และเรซนิค (Mueller & Reznik, 1975, p. 14) ได้กล่าวไว้ว่า

การเริ่มต้นของการแข่งขันกีฬาภายในนั้นเป็นไปในรูปของการแข่งขันกีฬาภายในโดยธรรมชาติตามความต้องการของนักเรียน - นักศึกษาในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬา และการแสดงออกกับกิจกรรมการเล่นต่าง ๆ จึงนัดแข่งขันกีฬาระหว่างชั้นกับชั้น ตามเหตุการณ์ดังต่อไปนี้คือ

ในฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1857 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยปรีนสตัน กลุ่มหนึ่งได้ร่วมกันจัดตั้งชมรมเบสบอลขึ้นเรียกว่า เดอะ นาสซอ เบสบอลคลับ (The Nassau Baseball Club) โดยครั้งนั้นนักศึกษาบางคนเท่านั้นที่เคยเห็นและเคยเล่นกีฬานี้มาก่อน ต่อมาก็กีฬาเบสบอลก็เป็นที่นิยมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้น และจัดทำสนามสำหรับแข่งขันของชมรม หลังจากทำการฝึกซ้อมได้ประมาณ 2-3 สัปดาห์ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นี้ก็ได้ไปท้าทายนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แข่งขันด้วย ในที่สุดก็มีการแข่งขันกัน โดยมีผู้เล่นข้างละ 15 คน การแข่งขันเป็นไปด้วยความสนุกสนาน เมื่อครบ 5 รอบ ผลการแข่งขัน ปรากฏว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นฝ่ายชนะ

ในปี ค.ศ. 1859 ที่มหาวิทยาลัยเยล มีการแข่งขันเรือภายในระหว่างชั้นปีและในปี ค.ศ. 1878 ที่มหาวิทยาลัยมิเนโซต้ามีการแข่งขันอเมริกันฟุตบอลระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 และต่อมานักศึกษาได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้น และจัดการแข่งขันระหว่างชั้นปีทั้ง 4 ปี ต่อมาเนื่องจากนักศึกษาเป็นจำนวนมากให้ความสนใจและเข้าร่วมในกิจกรรมแข่งขันกีฬาภายใน ซึ่งเป็นภาระหนัก ต่อกลุ่มนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ นักศึกษาลงความเห็นกันว่าควรจะต้องมีคณะกรรมการกลางคณะหนึ่งดำเนินการภายใต้การเสนอแนะของทางมหาวิทยาลัย ซึ่งก่อให้เกิดแผนกจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้นในเวลาต่อมา

ดร.เอลเมอร์ ดี. มิตเชลล์ (Dr. Elmer D. Mithchell) ผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของสหรัฐอเมริกา ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการแข่งขันกีฬาภายในซึ่งในปีนั้นเองนับได้ว่าเป็นการเริ่มเข้าสู่ยุคใหม่ของสาขาวิชาพลศึกษา เพราะ ดร.มิตเชลล์ ได้พัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาและเกมการเล่นสำหรับนักศึกษารวมทั้งได้แต่งหนังสือชื่อว่า ทฤษฎีของการเล่น (theory of play) และกีฬาเพื่อสันทนาการ (sports for recreation) ขึ้นนับเป็นรากฐานและเป็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาในลำดับต่อมา

การแข่งขันกีฬาภายในแรก ๆ ก็มีประเภทกีฬาที่ใช้แข่งขันอยู่ 5 ประเภทด้วยกันคือ อเมริกันฟุตบอล บาสเกตบอล เบสบอล กรีฑาและเทนนิส เช่นเดียวกันกับการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย และจากจำนวนของนักศึกษาที่สนใจเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในเพิ่มมากขึ้น ๆ ซึ่งเป็นแรงผลักดันทำให้ต้องมีการเพิ่มประเภทกีฬาขึ้นให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา และตามความสนใจที่แตกต่างกันไปของแต่ละคน

ปี ค.ศ.1920 มีการเพิ่มประเภทกีฬาขึ้นสำหรับการแข่งขันกีฬาภายในอีก 12 ประเภท คือ ว่ายน้ำ มวยปล้ำ มวยสากล วิ่งข้ามเมือง ดาบสากล สเก็ต ฮ็อกกี้ แอนด์บอล กอล์ฟ ฟุตบอล สปีดบอล และยิมนาสติก และประเภทกีฬาที่เพิ่มใหม่นี้ก็ได้รับความยอมรับและใช้แข่งขันในกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยในเวลาต่อมา

ปี ค.ศ. 1925 โรงเรียนระดับมัธยมทั่วไปเริ่มมีการแข่งขันกีฬาภายในและต่อมาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในได้กลายเป็นจุดมุ่งหมายระดับชาติไปในที่สุด และในปี ค.ศ.1925 นี้เอง ดร.มิทเชลล์ ก็ได้แต่งหนังสือการจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้นเป็นเล่มแรก ชื่อว่า อินทรามิวรัล แอธเลติกส์ (intramural athletics)

ในปี ค.ศ. 1928 ที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน ก็มีการสร้างโรงยิมขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อการแข่งขันกีฬาภายในเป็นอันดับแรก

ปี ค.ศ. 1930 การแข่งขันกีฬาภายในเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายว่าให้คุณค่าทางด้านสันติภาพและได้รับการผนวกเข้าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมและวิทยาลัยต่าง ๆ เกือบทั้งหมดมีโปรแกรมการแข่งขันภายใน รวมทั้งโรงเรียนระดับประถมศึกษาก็จัดให้มีกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียนด้วย

สาเหตุที่การแข่งขันกีฬาภายในได้รับความยอมรับและเป็นที่สนใจอย่างแพร่หลายนั้นมีปัจจัยอยู่ 2 ประการ คือ

1. ผลจากสงคราม
2. ผลจากการปฏิบัติทางอุตสาหกรรม

ผลจากสงคราม ชาวอเมริกันนั้นกว่าจะรวมกันเป็นประเทศได้ก็ต้องผ่านการทำสงครามสู้รบกันหลายครั้ง ตั้งแต่สู้รบกับเจ้าของถิ่นเดิม สู้รบกันเองระหว่างพวกเหนือและใต้ จนรวมกันเป็นประเทศได้ก็ต้องเข้าร่วมในสงครามโลกอีก ชาวอเมริกันซึ่งเป็นทหารในช่วง สงครามโลกนั้น ขณะเป็นทหารก็มีกิจกรรมกีฬาด้วย เพราะสถาบันทางทหารถือว่าประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬามีคุณค่า และใช้กีฬาเป็นส่วนประกอบพื้นฐานในความสำเร็จของการฝึกอบรมทหารด้วย เมื่อกลับจากสงครามและเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ผู้ที่มีความรู้และทักษะทางกีฬาก็เข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน และเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเคร่งเครียดและสนุกสนานกับการแข่งขันกีฬา จึงทำให้จำนวนผู้สนใจเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

ผลจากการปฏิบัติทางอุตสาหกรรม ประเทศสหรัฐอเมริกามีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการผลิตร มีโรงงานสร้างเครื่องจักรกลทุนแรงขึ้นใช้แทนกำลังคน จนชีวิตประจำวันเต็มไปด้วยความสะดวกสบาย คนมีเวลาว่างมาก และผลิตผลมากขึ้น เป็นผลให้ประชาชน

มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น จึงหันมาเล่นกีฬา

การแข่งขันกีฬาภายในได้รับความสนใจและแพร่หลายอย่างรวดเร็วทำให้เกิดความขาดแคลนเจ้าหน้าที่บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดดำเนินการขึ้น มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ และมหาวิทยาลัยมินิโซต้า จึงได้เปิดการสอนระดับปริญญาโทโดยเน้นเกี่ยวกับการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในเป็นพิเศษ

ปี ค.ศ. 1957 มหาวิทยาลัยเพอร์ดี ได้สร้างโรงยิมขึ้นใช้สำหรับกิจกรรมสันทนาการและเพื่อการแข่งขันกีฬาภายใน และต่อมามหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีกหลายแห่งก็สร้างโรงยิมสำหรับการแข่งขันกีฬาภายในเช่นเดียวกัน

โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในบริการให้นักเรียนได้มีโอกาสออกกำลังกายกับกิจกรรมที่มีประโยชน์ตามธรรมชาติ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อันนับเป็นโปรแกรมที่สำคัญที่ช่วยให้เด็กนักเรียนมีชีวิตที่สมบูรณ์เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมในอนาคต จึงสมควรที่ผู้บริหารจะให้ความสนใจและส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาภายในทุกโรงเรียน และสำหรับนักพลศึกษาทั้งหลายก็ต้องพยายามใช้ความรู้ความสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เข้าร่วมได้อย่างทั่วถึง ตามคำขวัญของการแข่งขันกีฬาภายในที่ว่า " การกีฬาสำหรับทุกคนและทุกคนเข้าร่วมในการเล่นกีฬา " (a sports for everyone and everyone in a sports)

สรุป ในอดีตนั้นจำนวนนักศึกษาที่มีความสนใจในเรื่องของกีฬามีน้อย แม้กระทั่งผู้บริหารเองโดยเฉพาะอุปกรณในการเล่นกีฬา ต่อมากีฬาได้ขยายเป็นวงกว้างทำให้เกิดประโยชน์แก่ตัวนักศึกษาเอง ทำให้นักศึกษาเกิดนิยมการเล่นกีฬาขึ้นเพราะทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีการขยายและวิวัฒนาการทางด้านกีฬาโดยจัดการแข่งขันกีฬาขึ้นเป็นประจำทุกปีในสถานศึกษาก่อนและขยายเป็นระหว่างโรงเรียนไปจนเป็นระดับจังหวัด และทำให้ผู้บริหารเกิดความสนใจที่จะสนับสนุนในเรื่องของการกีฬาและอุปกรณ์กีฬา ปัจจุบันนี้กีฬาได้วิวัฒนาการจากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเกิดจากการแข่งขันกีฬาภายในก่อน

องค์การที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

ขณะที่การจัดการแข่งขันกีฬาภายในได้รับความยอมรับและนิยมจัดกันอย่างแพร่หลายนั้น ก็มีองค์การและบุคคลเคลื่อนไหวเพื่อที่จะหาทางปรับปรุงส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเหตุการณ์ต่อไปนี้คือ

ปี ค.ศ. 1920 ผู้อำนวยการแข่งขันกีฬาภายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้จัดให้มีการประชุมประจำปีขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนแนวความคิดซึ่งกันและกันในอันที่จะปรับปรุงให้การแข่งขันกีฬาภายในเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ปี ค.ศ. 1933 สมาคมวิทยาลัยพลศึกษาของสหรัฐอเมริกาจัดให้มีการประชุมย่อยเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ในการประชุมประจำปี

ปี ค.ศ. 1938 แผนกกีฬาชายของสมาคมพลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการของสหรัฐอเมริกาได้จัดตั้งแผนกจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้น

ปี ค.ศ. 1950 สมาคมจัดการแข่งขันกีฬาภายในแห่งชาติ (The National intramural Association) ได้จัดตั้งขึ้นโดย ดร.วิลเลียม วาสสัน (Dr. William Wasson) ที่มหาวิทยาลัยดิลลาร์ด (Dillard University) ในเมืองนิวออร์ลีนส์ (New Orleans) นับเป็นคณะกรรมการแห่งชาติที่สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโดยเฉพาะ ทั้งนี้โดยได้รับทุนของมูลนิธิคาร์เนกี (Carnegie) เพื่อช่วยในการศึกษาโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของวิทยาลัยนิโกร สมาคมจัดการแข่งขันกีฬาภายในแห่งชาติที่สร้างขึ้นในสมัยนั้น มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้คือ

1. สนับสนุนและส่งเสริมโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและการสันทนาการในมหาวิทยาลัยทั่วไป
2. ให้มีการประชุมเป็นประจำ เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของวิชาชีพ
3. เพื่อบริการเป็นศูนย์กลางในการจัดพิมพ์การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
4. เพื่อประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสมาคมพลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการของสหรัฐอเมริกา และสมาคมอื่น ๆ ที่มีขอบข่ายงานเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของสมาคม
5. เพื่อบริการจัดหางานให้กับสมาชิก
6. เพื่อบริการให้คำปรึกษาแก่สมาชิกทั่วไป

ในปี ค.ศ. 1975 ในการประชุมประจำปีครั้งที่ 26 ที่เมืองนิวออร์ลีนส์ รัฐหลุยส์เซียน่า มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญก็คือ ที่ประชุมมีการพิจารณาเรื่องชื่อของสมาคมจัดการแข่งขันกีฬาภายในแห่งชาติที่ใช้อยู่ในขณะนั้นว่าควรมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ให้สอดคล้องกับขอบข่ายของการจัดดำเนินการตามจุดประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในที่ว่า "กีฬาสำหรับทุกคน" ผลสรุปสมาชิกได้ลงมติให้เปลี่ยนชื่อจากสมาคมจัดการแข่งขันกีฬาภายในแห่งชาติ (national intramural association) เป็นสมาคมจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในแห่งชาติ (national intramural recreational sports association) และให้มีการประชุมประจำปีซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมวิชาชีพ และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ให้มีโอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพของตนมากยิ่งขึ้น

โครงการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษา และระเบียบการแข่งขันกีฬา นักเรียน – นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

หลักการและเหตุผล การกีฬาเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาบุคคล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและสร้างบุคคลให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ประกอบกับ จังหวัดมีแผนในการพัฒนาการกีฬา เพื่อการแข่งขันตามแผนพัฒนาการกีฬาบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539) โดยจะจัดให้มีการแข่งขันทุกระดับ และกรมพลศึกษาให้จัดสรรงบประมาณให้จังหวัด ดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษา โดยให้อาชีวศึกษาจังหวัดแต่ละจังหวัดได้จักโครงการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษา เป็นประจำทุกปี โดยให้วิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาให้ หมุนเวียนผลัดกันเป็นเจ้าภาพหรือเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันเพื่อหาตัวนักกีฬา และเป็น ตัวแทนของแต่ละจังหวัดเพื่อไปแข่งขันกีฬาในส่วนภูมิภาคต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียน – นักศึกษาของสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการเล่นกีฬา และการดูกีฬาให้มากยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียน – นักศึกษา มีนิสัยในการรักการออกกำลังกาย
3. เพื่อเป็นการเสริมสร้างขอบข่ายการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัย
4. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถในการเล่นกีฬาเพิ่มขึ้น

เป้าหมาย

1. เป้าหมายในเชิงปริมาณ นักเรียน – นักศึกษา และประชาชน เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬา จำนวน 9 ประเภท จำนวนบุคคลที่เข้าร่วมในการแข่งขันที่เป็นนักกีฬาและกำลังศึกษาอยู่ใน วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา มีจำนวนประมาณ 2,000 คน
2. เป้าหมายเชิงคุณภาพ ทำให้นักเรียน – นักศึกษาในจังหวัดแต่ละจังหวัดมีทักษะ ในการเล่นกีฬา และความเข้าใจในกฎกติกาเพิ่มขึ้น

กีฬาที่จัดการแข่งขัน

1. ฟุตบอล
2. วอลเลย์บอล
3. บาสเกตบอล
4. เซปักตะกร้อ

167063

๑
378.0/89
0447ม
๐

5. เทเบิลเทนนิส
6. เปตอง
7. มวยสากล
8. แบดมินตัน
9. กรีฑา

สถานที่ดำเนินการแข่งขัน

1. สนามกีฬาจังหวัดที่ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพในเขตภาคตะวันออก
 2. สนามกีฬาของวิทยาลัยต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกที่เห็นว่าเหมาะสม
 3. ระยะเวลาในการดำเนินการ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม เป็นประจำทุกปี
- ขั้นตอนในการดำเนินการ**

1. ประชุมคณะกรรมการจัดเขียนโครงการ
2. ขออนุมัติโครงการ
3. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการฝ่ายต่าง ๆ
4. รับสมัครการแข่งขัน
5. ประชุมคณะกรรมการจัดการแข่งขัน
6. ประชุมเจ้าหน้าที่และผู้จัดการทีม จัดคู่แข่งขัน
7. จัดทำสูจิบัตรการจัดการแข่งขัน
8. ดำเนินการแข่งขันกีฬาตามโครงการ
9. ประเมินผลการดำเนินการตามโครงการ

งบประมาณ

1. งบประมาณจากวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก
2. งบประมาณจากกรมอาชีวศึกษา
3. งบจากผู้สนับสนุนในการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษาของสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก

การประเมินผล

1. ดูจากความสนใจของนักเรียน – นักศึกษา ที่เข้าร่วมการแข่งขัน
2. ประเมินจากจำนวนบุคคลที่ให้ความสนใจเข้าร่วมการแข่งขัน
3. ประเมินจากสถิติ ผลการแข่งขัน
4. ประเมินจากแบบสอบถาม

การดำเนินการโครงการบริหารการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษา

ของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีการจัดการแข่งขันขึ้นทุกปี และมีการจัดการแข่งขันโดยแบ่งเป็นรุ่นตามอายุด้วย เพื่อเป็นการแข่งขันคัดเลือกตัวแทนจังหวัดที่จะส่งไปแข่งขันในส่วนภูมิภาค และในระดับประเทศต่อไป ระเบียบการแข่งขันโดยใช้ระเบียบ กติกา ของกรมพลศึกษาเป็นแนวทางโดยอนุโลม การดำเนินงานด้านการแข่งขันกีฬาระดับประเภที่ได้ มอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการไปตามคำสั่งจังหวัด โดยมีสำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดเป็นผู้ประสานงาน โดยใช้สนามกีฬาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการแข่งขันกีฬาทุกประเภท ค่าใช้จ่ายในการแข่งขันได้รับเงินอุดหนุนจากกรมพลศึกษาเป็นประจำ และหน่วยงานอื่น ตลอดทั้งภาคเอกชนให้การสนับสนุน ในแต่ละปีจะมีค่าใช้จ่ายรวมประมาณไม่ต่ำกว่า 200,000 บาท โดยไม่ นับค่าใช้จ่ายของวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ส่งนักกีฬาเข้ามาร่วมการแข่งขัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นับว่าเป็น การพัฒนาคุณภาพของเยาวชนและส่งเสริมการกีฬาของชาติในอนาคต ซึ่งในการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษา ในแต่ละปี จังหวัดต่าง ๆ ได้อาศัยข้อบังคับและระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ระเบียบการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนภูมิภาค กรมพลศึกษา จัดทำเป็นระเบียบ จังหวัดว่าด้วยระเบียบการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษา ของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ ประจำปี เช่น ระเบียบจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษาประจำปี พอสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียน – นักศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. คุณสมบัติของผู้เข้าแข่งขัน
 - 2.1 ต้องเป็นนักเรียน – นักศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยหรือสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ นั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 30 วัน นับตั้งแต่วันเปิดภาคเรียนภาคต้น และมีอายุไม่เกินอายุกีฬา ประเภทรุ่นอายุ ซึ่งกำหนดไว้ในประกาศของอาชีวศึกษาจังหวัดในแต่ละจังหวัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้
 - 2.2 มีสถานภาพเป็นนักกีฬาสมัครเล่น พุทธศักราช 2481 โดยอนุโลม
 - 2.3 นักกีฬาคนหนึ่งจะส่งชื่อเข้าแข่งขันได้เพียง 1 รุ่นของกีฬาประเภทนั้น ๆ
 - 2.4 นักกีฬาที่กำลังศึกษาอยู่ 2 สถาบัน ไม่มีสิทธิ์สมัครเข้าแข่งขัน
 - 2.5 วิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ หรือ นักเรียน – นักศึกษา ที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ระหว่างถูกลงโทษ ไม่มีสิทธิ์เข้าแข่งขัน
 - 2.6 ให้วิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ หรือ

นักเรียน – นักศึกษาคนใด หรือทีมใดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีของโรงเรียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬารองเรียน พ.ศ. 2528 และประกาศของอาชีวศึกษาจังหวัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเคร่งครัด หากวิทยาลัยใดนักกีฬาคนใดหรือทีมใด กระทำหรือละเมิดการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับดังกล่าว อาชีวศึกษาจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดโทษไว้ดังนี้

2.6.1 ว่ากล่าวตักเตือน

2.6.2 ให้ปรับวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น เป็นแพ้ และตัดสิทธิ์มิให้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีทุกชนิดที่อาชีวศึกษาจังหวัด ที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นผู้จัด เป็นเวลาไม่เกิน 2 ปี โดยไม่นับรวมปีที่จัดการแข่งขันนั้นด้วย

2.6.3 อาชีวศึกษาจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถดำเนินคดีอาญา ต่อเจ้าหน้าที่ หรือผู้บริหารวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในความผิดบางประเภท และรายงานกรมเจ้าสังกัด เพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป

2.7 การสมัครเข้าแข่งขัน

2.7.1 วิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จะส่งนักกีฬาสมัครเข้าแข่งขันให้ไประเบียบการแข่งขันและใบสมัครเข้าแข่งขัน ได้ที่อาชีวศึกษาจังหวัด ที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.7.2 กำหนดการรับสมัคร จะแจ้งอยู่ในประกาศของอาชีวศึกษาจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่าด้วยการแข่งขันกีฬารองเรียนของกรมอาชีวศึกษา

2.7.3 ให้ยื่นใบสมัคร หรือส่งใบสมัครไปที่เจ้าหน้าที่ของอาชีวศึกษาจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.7.4 เมื่อวิทยาลัยหรือสถานศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ส่งใบสมัคร บัญชี รายชื่อนักกีฬาและทะเบียนรูปถ่ายของนักกีฬา แล้วจะขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงอีกไม่ได้ และจะไม่คืนหลักฐานการสมัครเข้าแข่งขันให้ ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

2.7.5 เมื่อพ้นกำหนดวันรับสมัครในวันสุดท้ายของการรับสมัครกีฬาประเภทต่าง ๆ แล้ว หากหลักฐานการสมัครไม่ครบให้ถือว่าผู้สมัครละสิทธิ์ในปีนั้น

หากปรากฏว่า เอกสารหลักฐานใดเป็นเท็จไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของอาชีวศึกษาจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตรวจพบว่า เมื่อวัน เวลา หรือวิธีใด ๆ ก็ตาม ผู้ลงนามในใบสมัครต้องรับผิดชอบ โดยจะอ้างว่าไม่ทราบข้อเท็จจริงที่ตนประพฤติดังระเบียบดังกล่าวมิได้ และจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพ ถือว่าการสมัครครั้งนั้น

เป็นโมฆะ ตั้งแต่วันรับสมัคร จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพสามารถพิจารณาความผิดและลงโทษตามความในข้อ 6 แห่งระเบียบนี้ได้

2.8 การแบ่งรุ่นกีฬายาย – หญิง เพื่อเข้าแข่งขันโดยถือเป็นเกณฑ์ระดับปวช และปวส.

2.9 ให้มีคำสั่งของอาชีวศึกษาจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการบริหารจัดการการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ ของแต่ละปี ทั้งนี้โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการจัดการแข่งขันไว้ด้วย

สำหรับการจัดการแข่งขันและกำหนดการจัดการแข่งขันชนิดกีฬา ประเภทกีฬา รุ่น การแบ่งหน่วยการแข่งขันได้กำหนดรายละเอียดไว้ในประกาศของอาชีวศึกษาจังหวัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ในแต่ละปี

2.10 การรักษามารยาท

2.10.1 ผู้ควบคุม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ต้องยอมรับคำตัดสินของกรรมการผู้ตัดสินที่ทำการตัดสินในการแข่งขันนั้น ๆ ทุกกรณี

2.10.2 ตลอดเวลาการแข่งขัน ครูผู้ควบคุม ครูผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการแข่งขัน และนักกีฬาที่ดีต้องประพฤติตนตามระเบียบและกติกากการแข่งขันโดยเคร่งครัด

2.10.3 ในวันแข่งขัน นักกีฬาคนใดหรือทีมใดมีเจตนาที่ไม่ลงสนามแข่งขันหรือเจตนาที่จะผลัดออกจากการแข่งขันและมีเจตนาที่ไม่เข้าร่วมการแข่งขันต่อไป ถือว่าเป็นการผิดมารยาทอย่างร้ายแรง

2.11 การประท้วง

ให้มีคำสั่งอาชีวศึกษาจังหวัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ ที่เป็นเจ้าภาพ แต่งตั้งคณะกรรมการรับประท้วงของแต่ละปี โดยนำระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการแข่งขันกีฬา โรงเรียน พ.ศ. 2528 ข้อ 17 มาบังคับใช้ วินิจฉัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ หรือ สถานศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีความประสงค์จะประท้วงให้ปฏิบัติดังนี้

2.11.1 การยื่นประท้วงให้บุคคลดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ คือ ผู้อำนวยการวิทยาลัยของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ หรือผู้ที่ได้รับอำนาจเป็นลายลักษณ์

อักษร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จากบุคคลดังกล่าว เป็นผู้ลงนามในคำประท้วง และยื่นต่อคณะกรรมการรับคำประท้วง ณ กองอำนวยการแข่งขันกีฬาของจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพ ในเวลาราชการ พร้อมเงินประกันคำประท้วงครั้งละ 1,000 บาท (หนึ่งพันบาท)

ถ้าผลการประท้วงเป็นความจริงให้คืนเงินประกันการประท้วง ถ้าไม่เป็นความจริงให้ริบเงินประกันคำประท้วงนั้น และให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน

2.11.2 คำประท้วงต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร มีข้อความชัดเจนสมบูรณ์ และมีพยานหลักฐานประกอบคำประท้วงด้วย

หากผู้ประท้วงไม่นำหลักฐานมาประกอบคำประท้วงให้สมบูรณ์ภายในกำหนดเวลา 10 วัน นับตั้งแต่วันที่จังหวัดได้ดำเนินการแจ้งไปยังผู้ประท้วงให้ถือว่าผู้ประท้วงสละสิทธิ์ ไม่ประสงค์ที่จะประท้วงอีกต่อไป และยินยอมให้ริบเงินประกันคำประท้วง จำนวน 1,000 บาท

เมื่อคณะกรรมการได้รับคำประท้วงแล้ว ให้แจ้งผู้ประท้วงทราบ เพื่อดำเนินการ แก่คำประท้วงภายในกำหนดเวลา 10 วัน นับตั้งแต่วันที่จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ได้ดำเนินการจัดส่งหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกประท้วง หากพ้นเวลากำหนดแล้วให้ถือว่าผู้ประท้วง สละสิทธิ์ไม่ประสงค์จะแก้คำประท้วงและยอมรับว่าคำประท้วงนั้นเป็นความจริง พร้อมทั้งยินยอม ให้จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันพิจารณาลงโทษตามระเบียบนี้ ระหว่างมีการประท้วง การแข่งขันจะดำเนินต่อไปตามกำหนดที่วางไว้โดยไม่หยุดชะงัก คำตัดสินของคณะกรรมการ รับคำประท้วงให้ถือเป็นเด็ดขาด จะอุทธรณ์มิได้

2.12 รางวัล

2.12.1 รางวัลบุคคล

2.12.1.1 ชนะเลิศให้เป็นเกียรติบัตร มอบให้เป็นกรรมสิทธิ์

2.12.1.2 รองชนะเลิศให้เป็นเกียรติบัตร มอบให้เป็นกรรมสิทธิ์

2.12.1.3 ตำแหน่งที่ 3 ให้เป็นเกียรติบัตร มอบให้เป็นกรรมสิทธิ์

สรุป โครงการจัดการแข่งขันกีฬานั้นเป็นนโยบายของกรมอาชีวศึกษาที่จะสนับสนุนให้นักเรียน – นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ และยังสร้างให้เป็นบุคลากรของประเทศที่มีความรู้ความสามารถ ปัจจุบันนี้ยาเสพติดได้ระบาดมายังสถานศึกษาทำให้นักเรียน – นักศึกษา ไม่สนใจเรียนเท่าที่ควร โดยหันไปใช้สิ่งเสพติด จึงต้องใช้การกีฬา มาช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียน – นักศึกษาหันมาเล่นกีฬา ก็จะช่วยแก้ปัญหาได้ในระดับหนึ่ง

การจัดแข่งขันกีฬาภายในสถานศึกษา

การแข่งขันกีฬานักเรียนของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา มีกระบวนการในการดำเนินการ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

ด้านการเตรียมการ

ได้กล่าวว่าการเตรียมการหรือการวางแผนงานเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของมนุษย์ และมีมาแล้วเป็นเวลานานในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ การเตรียมการหรือการวางแผนงานเป็นการเตรียมเพื่อทำการและเป็นวิธีการเพื่อนำไปสู่เป้าหมายสุดท้าย ทั้งยังเป็นกระบวนการของการกำหนดวัตถุประสงค์อีกด้วย การเตรียมการหรือการวางแผนงานเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่ง สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงานได้ไม่ว่าจะเป็นงานของรัฐบาลหรือเอกชน สุมเมธ เดียววิเศษ (2527, หน้า 78) และสมพงษ์ เกษมสิน (2523, หน้า 82) ได้กล่าวถึงการเตรียมการหรือการวางแผนงานไว้ว่า เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้เข้าใจชัดเจน เพื่อตกลงใจ และแปลความหมายของสิ่งที่ต้องการกระทำ เพื่อไม่ให้เกิดความกำกวมหรือคลาดเคลื่อนและเพื่อเตรียมพิจารณาปัญหาที่อาจจะเกิดได้ล่วงหน้า รวมทั้งเพื่อเป็นกรอบในการบริหารงานตลอดจน กิตติมา ปรีดีติลล (2529, หน้า 203) ได้กล่าวว่า การเตรียมการหรือการวางแผนงานเป็นงานขั้นตอนของกระบวนการบริหาร และเป็นพื้นฐานของการบริหารที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยผู้บริหารจะต้องทำการกำหนดเป้าหมายและหาแนวทางดำเนินงานเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ มีผู้บริหารน้อยคนนักที่สามารถจะประสบความสำเร็จได้โดยปราศจากการเตรียมการหรือการวางแผนงาน

การเตรียมการหรือการวางแผนงานนั้น ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว (2529, หน้า 56)

ได้ให้ความหมายสรุปได้ว่า การเตรียมการหรือการวางแผนงานเป็นกระบวนการในการบริหารที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ไว้อย่างล่วงหน้า ซึ่งสอดคล้องกับคำนิยาม สรุปของ สุมเมธ เดียววิเศษ (2527, หน้า 80) ที่ว่า การเตรียมการหรือการวางแผนเป็นกระบวนการของการบริหารงานกระบวนการหนึ่งโดยกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการไว้อย่างล่วงหน้าเพื่อความสำเร็จในอนาคต

นอกจากนี้ กิตติมา ปรีดีติลล (2529, หน้า 204) ยังได้สรุปคำนิยามจากการเตรียมการหรือการวางแผนไว้ว่า การวางแผนหมายถึง การเตรียมการล่วงหน้าแล้วกำหนดวัตถุประสงค์นโยบายโครงการ วิธีการแก้ปัญหาตลอดจนการแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุด ง่ายที่สุด และรวดเร็วที่สุด เพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการจัดลำดับกิจกรรมที่สำคัญ ๆ ตามลำดับก่อนหลัง และลำดับเวลาที่ต้องทำให้เสร็จ จัดให้มีทรัพยากรในการบริหารให้เพียงพอ วางแผนเพื่อให้มีการประสานงานตลอดจนกำหนดระบบควบคุมงาน

จากผู้ที่ให้คำนิยามและความหมายของการเตรียมการหรือการวางแผนดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะของการวางแผนมีลักษณะสำคัญดังนี้คือ เป็นกระบวนการพิจารณา ที่มีขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำงาน เป็นการกำหนดเป้าหมายและวิธีการดำเนินการสู่เป้าหมาย เป็นเรื่องสมมติฐานในอนาคต โดยการใช้ความคิดจินตนาการหรือการคาดคะเนโดยอาศัยข้อมูล ที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดระบบงาน และการจัดสรรทรัพยากรในการปฏิบัติงาน และ สุภรณ์ ศรีพหล และคณะ (2524, หน้า 20) กล่าวว่า การวางแผนที่ดีต้องจัดทำให้เป็นระบบ มีระเบียบ และเป็น ขั้นตอน ผู้บริหารในฐานะที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการ วางแผน สนานจิต สุคนธทรัพย์ และสุธี สุทธิสมบูรณ์ (2524, หน้า 14) กล่าวว่า กรณีที่ นักวางแผนใช้วิธีการในการวางแผนนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างในปรัชญาที่ยึดถือในการ วางแผนซึ่งแบ่งออกเป็นสามแบบ คือ ทำเท่าที่พอใจ ทำให้ได้ประโยชน์สูงสุด และดัดแปลงทำให้ ได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับ สมาน รังสิโยกฤษฎ์ และสุธี สุทธิสมบูรณ์ (2524, หน้า 20) ได้แบ่งขั้นตอนการวางแผนไว้ ดังนี้ กำหนดวัตถุประสงค์ของแผน รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องดำเนินการวางแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาถึงคำถามต่าง ๆ ว่าทำอะไร อย่างไร ที่ไหน ใครทำ เมื่อไร และขั้นสุดท้ายคือ เสนอขออนุมัติดำเนินการตามแผนจากผู้ที่มี อำนาจ

สำหรับกระบวนการเตรียมการหรือการวางแผนนั้น ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว (2529, หน้า 61) ได้กล่าวว่า ประกอบไปด้วยสามขั้นตอนคือ ขั้นตอนการเตรียมการหรือการวางแผน ขั้นตอนปฏิบัติการตามแผน และขั้นตอนตรวจสอบหรือประเมินผลของแผน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การเตรียมการหรือการวางแผน คือ การตั้งเป้าหมายเพื่อนำไป ปฏิบัติหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการของกำลังคนและหน่วยงาน โดยคำนึงถึง ทรัพยากรและขั้นตอนที่จะนำมาใช้ ให้สัมพันธ์กันกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน เป็นการล่วงหน้า เพื่อความสำเร็จในอนาคต การเตรียมการหรือการวางแผนงานมี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
2. วางโครงการและจัดโปรแกรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
3. กำหนดระดับงาน หาวิธีปฏิบัติและกำหนดเวลาปฏิบัติ
4. ดำเนินการตามแผน มีการทดสอบสิ่งที่ปฏิบัติเป็นระยะเพื่อหาข้อมูลบกพร่อง
5. ประเมินผลเพื่อสรุปและปรับปรุงผลงาน

การเตรียมการหรือการวางแผนนั้น ตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8

กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้กรมอาชีวศึกษาดำเนินการตามนโยบายที่ 6 สนับสนุนการพัฒนาสุขภาพ พละนามัย การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทางกรมอาชีวศึกษาได้มอบหมายให้แต่ละภาคดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬารุ่นขึ้นโดยแบ่งเป็นภาค ๆ ในแต่ละภาคเช่นภาคตะวันออกมี 8 จังหวัด เช่น ตราด จันทบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว โดยให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน-นักศึกษา ทุกวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกไปประชุมที่อาชีวศึกษาจังหวัดที่ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาและอาชีวศึกษาจังหวัดก็คือ ผู้อำนวยการของวิทยาลัยใดวิทยาลัยหนึ่งที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่อยู่ในจังหวัด ในเขตภาคตะวันออก ที่ถูกคัดเลือกจากผู้อำนวยการวิทยาลัยทั้งหมดของจังหวัดนั้น ๆ ในเขตภาคตะวันออกมาเป็นประธานของอาชีวศึกษาจังหวัด เพื่อเตรียมความพร้อมโดยการนัดประชุมให้แต่ละวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา จัดการแข่งขันกีฬาตามแผนที่ได้วางไว้ตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ โดยให้แต่ละวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัด ที่อยู่ในเขตภาคตะวันออก ได้ส่งนักกีฬามาทำการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภทที่ได้มีการกำหนดไว้ในการประชุมและให้ใช้สถานที่ของวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่ได้รับมอบหมายในที่ประชุมกันเป็นสถานที่แข่งขันกีฬาในแต่ละประเภท สถานที่แข่งขันอาจจะอยู่ตามวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคตะวันออก ที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันหรืออาจเป็นสถานที่ที่กำหนดไว้ในจังหวัดนั้น ๆ เช่น สนามกีฬาของจังหวัด หรือ สนามกีฬาของโรงเรียนที่ได้มาตรฐาน โดยแจ้งกำหนดการจัดการแข่งขันให้วิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก แต่ละวิทยาลัยทราบล่วงหน้า เพื่อวิทยาลัยแต่ละวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก จะได้เตรียมการจัดการแข่งขันให้เหมาะสมกับการจัดการแข่งขันกีฬาของภาคตะวันออก โดยวิทยาลัยแต่ละวิทยาลัย ที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก กำหนดเองในการจัดการแข่งขันภายในของสถานศึกษา ของแต่ละวิทยาลัย เพื่อคัดตัวนักกีฬาเอาไว้เป็นตัวแทนของวิทยาลัย เพื่อไปแข่งขันกีฬาในภาคตะวันออกแล้วแต่ว่าจังหวัดไหนเป็นเจ้าภาพ การจัดการแข่งขันในแต่ละวิทยาลัย ต้องจัดการแข่งขันก่อนที่จะมีการแข่งขันกีฬาของภาคตะวันออก เช่นในปีการศึกษา 2544 จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นเจ้าภาพ โดยใช้ชื่อในการจัดการแข่งขันกีฬาว่า “อาชีวบูรพาเกมส์” โดยการจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละครั้งนั้นต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ถ้าไม่มีความพร้อมในปีใดปีหนึ่ง ต้องแจ้งให้ประธาน

อาชีวศึกษาทุกจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคตะวันออก ทราบก่อนเพื่อที่จะมีการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งให้เป็นเจ้าภาพแทนในจังหวัดที่ไม่พร้อม

ด้านการดำเนินงาน

การดำเนินงาน หมายถึง การจัดองค์การก็คือ การจัดระเบียบงานของกลุ่มคนที่มาทำกิจกรรมร่วมกันรวมทั้งกำหนดความสัมพันธ์ของกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ การจัดระเบียบงานนั้น ได้แก่ การจำแนกโครงสร้างขององค์การออกเป็น ส่วน ๆ เช่น แบ่งออกเป็นฝ่าย แผนก ฯลฯ เพื่อให้บุคคลในองค์การได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสิ้นเปลืองน้อยที่สุด แต่ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด วีรนาถ มานะกิจ และพรณี ประเสริฐวงศ์ (2519, หน้า 169) ได้ให้ความเห็นว่า องค์การ คือ กระบวนการในการรวบรวมและแบ่งงานที่จะต้องกระทำออกเป็นหมวดหมู่ โดยกำหนดขอบเขตของการทำงาน การมอบหมายอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนการกำหนดข้อบังคับ วิธีการปฏิบัติในการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพที่สุด และนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527, หน้า 8) ยังได้ให้ความหมายของการจัดองค์การตามแนวคิดของกูลิค และเออร์วิค ไว้ว่า หมายถึง การจัดรูปโครงสร้างหรือเค้าโครงของการบริหาร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานย่อยหรือของตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงานให้ชัดเจน พร้อมด้วยกำหนดลักษณะวิธีการติดต่อประสานสัมพันธ์กันตามลำดับชั้นแห่งอำนาจหน้าที่สูงต่ำลดหลั่นกันไป แต่ สมพงษ์ เกษมสิน (2526, หน้า 113) ได้กล่าวว่า หลักสำคัญในการจัดรูปงานหรือองค์การที่มีการแบ่งงานตามลักษณะเฉพาะ โดยมีช่วงการบังคับบัญชา การรวมอำนาจบังคับบัญชา หรือการจัดสายบังคับบัญชา ให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหาร มีการประสานงาน อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบอย่างเพียงพอ ตลอดจน สุนทร เดียววิเศษ (2527, หน้า 29) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญขององค์การไว้ 3 ประการ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. มีการแบ่งงาน แบ่งอำนาจ และแบ่งความรับผิดชอบในการสื่อความหมายระหว่างบุคคลในองค์การ การแบ่งในเรื่องดังกล่าวได้จัดทำขึ้นโดยจงใจและมีเจตนาแน่วแน่เพื่อให้บรรลุเป็นผลสำเร็จในวัตถุประสงค์ที่มีร่วมกัน
2. มีศูนย์รวมแห่งเดียวหรือหลายแห่ง ที่คอยประสานงานหรือควบคุมงานให้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ ศูนย์รวมอำนาจเหล่านี้จะต้องประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การอยู่เสมอ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีการสับเปลี่ยนโยกย้ายบุคคลในองค์การเพื่อความเหมาะสมมีการปฏิบัติงาน

หลักในการจัดองค์การนั้น ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว (2529, หน้า 77) ได้ให้ทัศนะและหลักการการจัดองค์การ พอสรุปได้ว่า ประกอบด้วย

1. การกำหนดส่วนงานและการแบ่งงาน โดยระบุชนิดของงาน จัดหมวดหมู่ของงาน ให้มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่เข้าปฏิบัติงาน
2. กำหนดความสัมพันธ์ในองค์การ โดยกำหนดสายงานการบังคับบัญชา และช่วงของการควบคุมอย่างมีระบบ

3. การกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่บุคคลในหน่วยงานปฏิบัติ

จากความหมายที่นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่าการจัดองค์การคือการจัดให้บุคคลหลายคนในหน่วยงานนั้นมาทำงานร่วมกันตามระเบียบแบบแผนที่วางไว้ โดยให้มีความสัมพันธ์กันกับอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละคนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่มีร่วมกัน ซึ่งมีขอบเขตงานดังนี้

1. การจัดโครงสร้างของหน่วยงานหรือองค์การให้เป็นระบบและให้เกิดความสัมพันธ์กัน
2. การแบ่งงานหรือส่วนงานเป็นส่วน ๆ
3. สายการบังคับบัญชาและการควบคุมที่แน่นอน
4. การจัดหมวดงานให้เข้าหมวดหมู่เป็นกลุ่มอย่างมีเหตุผลและสัมพันธ์กัน
5. กำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล
6. มอบหมายงานและอำนาจหน้าที่ให้เหมาะสมกับบุคคลในหน่วยงานหรือองค์การ

นั้น

ในการดำเนินงานนั้น ทางกรมอาชีวศึกษาได้มีการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาโดยแบ่งเป็นภาคและให้วิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักกีฬาที่สังกัดวิทยาลัยไปยังวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาแล้วแต่ทางวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้กำหนด เวลา สถานที่ และมีหนังสือปลื้มประชุมเพื่อตกลงในรายละเอียดเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬา การตัดสิน ผู้ตัดสิน ระเบียบในการแข่งขันกีฬา การลงโทษ การประท้วง เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน โดยมีอาชีวศึกษาจังหวัดที่ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬา เป็นประธาน ในการตัดสินใจโดยเด็ดขาด ไม่ว่า จะกรณีใด ๆ เกิดขึ้นทั้งสิ้น

ด้านงบประมาณ

สมพงษ์ เกษมสิน (2523, หน้า 199) กล่าวว่า การงบประมาณ เป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการใช้เงิน แผนการใช้เงิน และ การควบคุม

การใช้เงินซึ่ง เป็นเรื่องของการเบิกจ่าย การจัดซื้อ จัดจ้าง รวมทั้งมาตรการเก็บรักษาเงิน และ
 สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2523, หน้า 52) ได้ให้ความหมายของงบประมาณไว้ว่า หมายถึง
 การบริหารงบประมาณ ซึ่ง ผู้บริหารมีภาระกิจที่จะต้องปฏิบัติสองขั้นตอน คือ การจัดทำ
 งบประมาณซึ่งเป็นการวางแผนล่วงหน้าและการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นการใช้เงิน
 ตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ซึ่ง เจริญ ไวรวัจนกุล (2523, หน้า 14) กล่าวว่า การงบประมาณคือ
 ระบบและกรรมวิธีที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณและการเงิน ตลอดจนการใช้เทคนิคด้าน
 งบประมาณ เป็นเครื่องมือในการควบคุมงาน กมล ชูทรัพย์ และเสถียร เหลืองอร่าม (2515,
 หน้า 161 – 192) มีความเห็นว่าวิธีการบริหารงบประมาณเป็นการดำเนินการ หมุนเวียนคล้ายกัน
 อย่างที่เรียกว่า วงจรงบประมาณซึ่ง ประกอบด้วย การเตรียมงบประมาณ และการเสนออนุมัติ
 การพิจารณาให้ความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ การดำเนินงานและการตรวจสอบ ตลอดจน
 เพชร ชุมทรัพย์ และคณะ (2520, หน้า 1) เห็นว่า การจัดทำงบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญที่จะ
 นำผู้บริหารไปสู่ความสำเร็จ คือ ต้องมีลักษณะเป็นศูนย์รวมของเงินได้แผ่นดิน ต้องถือหลัก
 พัฒนาประหยัดและกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งมีหลักสำคัญในการจัดสรรงบประมาณ คือ
 หลักการคาดไกล หลักประชาธิปไตยหลักคุณลยภาพ หลักสรวัดประโยชน์ หลักยุติธรรม และ
 หลักประสิทธิภาพ ในส่วนของ ณรงค์ สัจพันโรจน์ และคณะ (2524, หน้า 251) กล่าวว่า การ
 งบประมาณจะต้องเกี่ยวข้องกับการเงินและแยกกันไม่ออก เพราะงานการเงินเป็นงานที่จะต้องทำ
 งบประมาณการใช้จ่าย การบัญชี การบำรุงรักษา การดูแลเกี่ยวกับการเงิน วัสดุอุปกรณ์ให้มี
 ประสิทธิภาพ ที่จะช่วยสนับสนุนให้บุคลากรใช้ความสามารถพยายามในการทำงานได้อย่างสูงสุด
 เพื่อช่วยให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ดังนั้น ทฤษฎีการเงินโรงเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างมาก คือ
 ต้องมีดุลยภาพระหว่างความต้องการและความสามารถที่จะหาเงินมาใช้ ผู้บริหารการศึกษาใน
 ประเทศไทย ส่วนใหญ่ ขาดความรู้ในทฤษฎีการเงิน จึงจัดสรรงบประมาณและการเงินของ
 โรงเรียนตามความพอใจส่วนบุคคลและวิธีการทางการเมืองตลอดมา คือ โรงเรียนที่ดีอยู่แล้วคง
 ได้รับการสนับสนุนงบประมาณทุกปี ฉะนั้น การจัดงบประมาณจำเป็นต้องมีแนวทางประกอบ
 การพิจารณา คือ นโยบายของรัฐ ความต้องการของจังหวัด และประชาชน เกณฑ์มาตรฐาน
 ชีตความสามารถด้านงบประมาณของรัฐ

สรุปได้ว่า การงบประมาณ หมายถึง การตัดสินใจในการดำเนินการทุกอย่าง
 ที่เกี่ยวกับกรงบประมาณและการเงินโดยมีขอบเขต ดังนี้

1. โครงการการใช้เงินหรือการจัดทำงบประมาณ
2. การเบิกจ่าย – รับเงิน

3. การจัดจ้างจัดซื้อ
4. การเก็บรักษาเงิน
5. การควบคุมตรวจสอบการเงิน

สำหรับการใช้งบประมาณของวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยแต่ละวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใช้เงินบำรุงการศึกษา หรือเงินนอกงบประมาณที่หามาได้จากภายนอก มาใช้จ่ายในการแข่งขันกีฬา และในวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาแต่ละวิทยาลัยจะต้องส่งเงิน มาสนับสนุนวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาละ 5,000 บาท และวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เพิ่งเปิดทำการสอนไม่เกิน 5 ปี วิทยาลัยละ 3,000 บาท เพื่อใช้จ่ายในการจัดการแข่งขัน โดยส่งไปให้กับวิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน

ด้านวัสดุอุปกรณ์

ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ ระบุวิธีซื้อและวิธีจ้างไว้ดังนี้

คณะกรรมการเปิดซองสอบราคา ต้องพิจารณาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเรียบร้อยแล้ว ทำเอกสารทั้งหมดมอบให้เจ้าหน้าที่พัสดุดำเนินการต่อไป (การพิจารณาราคาต้องอยู่ในฐานเดียวกัน)

1. เจ้าหน้าที่พัสดुरวบรวมเอกสารทั้งหมด เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง โดยบันทึกขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างสรุปตามที่คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาสรุปเสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง (กรณีสำนักงานงบประมาณยังไม่อนุมัติเงินประจำงวดให้ระบุเงื่อนไขว่า "การอนุมัติครั้งนี้จะสมบูรณ์เมื่อสำนักงานงบประมาณอนุมัติเงินประจำงวดแล้ว")
2. เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติให้จัดซื้อจัดจ้าง และสำนักงานงบประมาณอนุมัติเงินประจำงวดแล้วก็สามารถก่อนนี้ผูกพันได้ถ้าสำนักงานงบประมาณยังไม่อนุมัติเงินประจำงวดก็ให้ชะลอการก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อน
3. การก่อนนี้ผูกพันจะทำสัญญาซื้อขาย สัญญาจ้าง หรือข้อตกลงซื้อ
4. กรณีที่ผู้ขายไม่สามารถส่งพัสดุ ได้ภายใน 5 วันทำการ และจำนวนเงินที่จะซื้อหรือจ้างเกิน 50,000 บาท ให้ทำสัญญาซื้อขายหรือสัญญาจ้าง
5. เมื่อผู้ขายหรือผู้รับจ้างส่งมอบพัสดุให้เจ้าหน้าที่พัสดุดลงนามรับพัสดุ ลงวันที่รับพัสดุแล้ว นัคกรรมการตรวจรับพัสดุดตรวจรับ (กรณีกรรมการตรวจรับพัสดุดตรวจรับช้ากว่ากำหนดจะต้องบันทึกชี้แจงด้วยว่าล่าช้าเพราะอะไร)
6. เมื่อกรรมการตรวจรับพัสดุดตรวจรับถูกต้องแล้ว เจ้าหน้าที่พัสดุส่งเรื่องทั้งหมดไป

เบิกเงินที่กองคลัง กรณีสถานศึกษาเป็นหน่วยเบิกจ่าย เจ้าหน้าที่พัสดุต้องส่งเรื่องทั้งหมดให้การเงินเพื่อตรวจสอบเอกสารประกอบการวางฎีกาเบิกจ่ายเงินจากกรมบัญชีกลางหรือคลังจังหวัด โดยจะต้องระบุเลขที่เงินประจำงวดและวันที่สำนักงบประมาณอนุมัติเงินประจำงวด กรณีขอใช้เงินเหลือจ่ายจะต้องแนบหนังสือสำนักงบประมาณอนุมัติให้ใช้เงินเหลือจ่ายไปเพื่อประกอบการเบิกจ่ายเงิน

7. เมื่อทำสัญญาซื้อขายหรือสัญญาจ้างเรียบร้อยแล้วหากผู้ขายหรือผู้รับจ้างไม่สามารถส่งมอบพัสดุภายในสิ้นปีงบประมาณ ให้รวบรวมเอกสารทั้งหมดพร้อมสัญญาซื้อขายหรือสัญญาจ้าง 2 ชุด ส่งกองคลัง เพื่อกองคลังจะดำเนินการขอเงินไว้เบิกจ่ายเหลือมปีกับกรมบัญชีกลางโดยจะต้องส่งเรื่องทั้งหมดก่อนสิ้นเดือนสิงหาคม กรณีสถานศึกษาเป็นหน่วยเบิกจ่ายเจ้าหน้าที่พัสดุต้องส่งเรื่องทั้งหมดให้การเงินเพื่อดำเนินการขอเงินไว้เบิกจ่ายเหลือมปีกับกรมบัญชีกลางหรือคลังจังหวัด

ด้านบุคลากร

การจัดบุคลากรเข้าทำงานในองค์การนั้นจำเป็นต้องพิจารณาจัดหาตัวบุคคล และเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่กำหนดไว้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการจัดการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเพื่อให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และเหมาะสมมาปฏิบัติงานนั้น การจัดคนเข้าทำงานเป็นงานที่ต่อเนื่อง มิใช่จะทำครั้งเดียวเสร็จ เพราะคนทำงานย่อมต้องมีการลาออก ถูกปลด เกษียณหรือตาย ดังนั้น ในการสรรหาแต่งตั้ง หรือดำรงไว้ซึ่งการบริหารงานบุคคลเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความรอบคอบและมีขั้นตอนในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ อุทัย หิรัญโต (2523, หน้า 2) กล่าวว่า การบริหารบุคคล คือ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือตัวเจ้าหน้าที่ในองค์การใดองค์การหนึ่ง นับตั้งแต่การสรรหาคนเข้าทำงาน การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การโอน การย้าย การฝึกอบรม การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การปกครองบังคับบัญชา การดำเนินการทางวินัย การให้พ้นจากงาน และการจ่ายบำเหน็จบำนาญเมื่อออกจากงานไป สมพงษ์ เกษมสิน (2523, หน้า 5-6) ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารงานบุคคลว่า น่าจะประกอบไปด้วย การวางแผนเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การสรรหาบุคคล การกำหนดอัตราเงินเดือนและค่าจ้าง การประเมินผล การปฏิบัติงาน การปูนบำเหน็จ การปกครองบังคับบัญชา การพัฒนาบุคคลการจัดประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ จากกระบวนการบริหารงานบุคคลดังกล่าวนี้ กิติมา ปรีดีติลล (2519, หน้า 215-216) ได้สรุปเป็นขั้นตอนของกระบวนการบริหารงานบุคคล 5 ขั้นตอนคือ การวางแผนกำลังคน การแสวงหาบุคคลเข้าทำงาน การคัดเลือกบุคคล การโยกย้ายและเลื่อนขั้นและการพัฒนาบุคคล ซึ่ง

สอดคล้องกับความเห็นของ สุมธ เดียววิศเรศ (2527, หน้า 5) ในเรื่องการบริหารงานบุคคล ซึ่งให้คำสรุปได้ว่า การบริหารงานบุคคลนั้นเป็นการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้มีการดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์การโดยมีขอบข่ายของการบริหาร ตั้งแต่การวางแผน การสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนา บำรุงขวัญ และการให้พ้นจากงาน เป้าหมายที่สำคัญของการบริหารงานบุคคล คือ การได้มาซึ่งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับความต้องการของหน่วยงาน และทำให้เขามีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

จากความเห็นและทัศนะของนักวิชาการดังกล่าว สรุปได้ว่า ในการจัดบุคคลเข้าทำงานนั้นเป็นงานการบริหารบุคคลของหน่วยงาน เพื่อให้ได้มาดำรงรักษาไว้ซึ่งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับความต้องการของหน่วยงาน โดยมีการบริหาร 6 ขั้นตอนคือ การวางแผนกำลังคน การสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การฝึกอบรมพัฒนา การบำรุงรักษา และการให้พ้นจากงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2525) ได้ศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนคือสถานที่ไม่เพียงพอ และขาดการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนก่อนเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ มีความเห็นว่าปัญหาที่พบมากที่สุด ได้แก่ ขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลา สวัสดิการสำหรับบุคลากร ขาดการนำกิจกรรมที่เป็นศิลปะประจำชาติ เช่น กระบี่กระบอง ตะกร้อ ให้เป็นกิจกรรมการแข่งขัน และขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ ในส่วนของโรงเรียนประถมศึกษา (สุทธิพร เทพจินดา, 2529) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม พบว่า มีปัญหาน้อยทุกด้าน ยกเว้นด้านงบประมาณที่ได้รับจัดสรรน้อยเกินไป

พิทักษ์ พลจันทร์ (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในสวนกลาง โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 238 คน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย 258 คน และเจ้าหน้าที่พลศึกษา 24 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน เน้นวัตถุประสงค์ในด้านการปลูกฝังให้นักเรียนรักการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา การเพิ่มพูนทักษะและใช้ความสามารถในเชิงกีฬาที่แท้จริง

การส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียว และการฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาประเภท กีฬาที่โรงเรียนส่งเสริมแข่งขันมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา

2. ปัญหาที่โรงเรียนประสบ ได้แก่ โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการดำเนินการ เตรียมตัวนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน นักกีฬาของโรงเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ การแข่งขันมุ่งไปที่การเอาชนะกันเป็นสำคัญ นักกีฬาส่วนใหญ่มีภารกิจประจำวันที่ต้องช่วยเหลือผู้ปกครอง ทำงานบ้านทักษะทางการกีฬาประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนโดยทั่วไปมีมาตรฐานต่ำ ครูพลศึกษา มีงานการสอนมาก ไม่มีเวลาฝึกสอนนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันและมีความยากลำบากในการควบคุม ความประพฤติและมารยาทในการดูกีฬาในสนามแข่งขัน

3. ปัญหาที่กรมพลศึกษาประสบ ได้แก่ ความยากลำบากในการของบประมาณ เพื่อจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ความยากลำบากในการจัดแพทย์ พยาบาล ที่อยู่ประจำสนามตลอดฤดูกาลแข่งขัน ความยากลำบากในการจัดหาสนามแข่งขันให้เพียงพอ กับความต้องการ

ไชยรัตน์ คุณาชีวะ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการ แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 8 จำนวน 100 คน และ หัวหน้าทีมกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของนักกีฬา จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการ บริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยผู้จัดทีมและหัวหน้าทีมกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่า กีฬามหาวิทยาลัย สนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันเป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดและ ดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และผู้จัดการทีมมีความเห็นตรงกันว่า มีปัญหา ทางด้านงบประมาณและบุคลากรมาก ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่า มีน้อย

วีรพงษ์ บางท่าไม้ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขัน กีฬาจังหวัด เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดของเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด โดยสร้างแบบสอบถามแบบให้ตรวจคำตอบ มาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิดโดย ส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ ที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดประสบมา คือ การขาดแคลนในด้านงบประมาณในการดำเนินงาน จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจน

ขาดความเอาใจใส่ของผู้บริหารจังหวัด ความนิยมกีฬาของประชาชนเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปัก – ตะกร้อ และกรีฑา ตามลำดับ ปริมาณการจัดการแข่งขันเฉลี่ยทุกจังหวัดใน 1 ปี ฟุตบอล 3 ครั้ง บาสเกตบอล 2 ครั้ง เซปัก – ตะกร้อ 2 ครั้ง และกรีฑา 2 ครั้ง

น้อม สังข์ทอง (2531) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารครูสามัญ และครูพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนของกรมพลศึกษาพบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กีฬาที่กรมพลศึกษาจัดให้มีการแข่งขันทั้ง 18 ประเภท มีกีฬาที่เหมาะสม 17 ประเภท มีกีฬาประเภทยกน้ำหนักที่ไม่สมควรจัดการแข่งขัน และควรเพิ่มกีฬาตะกร้อลอดบ่วง หมากรูกไทย และเปตอง สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ เรื่องที่เกี่ยวกับเทคนิคการจัดผู้ตัดสินลงทำการตัดสิน ความยุติธรรม การตรงต่อเวลาของผู้ตัดสิน ความพร้อมและความเหมาะสมของสนามแข่งขัน การให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน การเตรียมการของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เทคนิค ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของนักกีฬา และควรที่จะปรับปรุงเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดรางวัล ด้านการแพทย์ อนามัย และเกี่ยวกับความรวดเร็ว ความชัดเจน ความทั่วถึงในการประชาสัมพันธ์ ควรสรุปผลการแข่งขันให้โรงเรียนทราบเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันและควรแจ้งสู่จิตบริการการแข่งขันตลอดฤดูกาลแข่งขันก่อนถึงกำหนดการแข่งขันอย่างน้อย 1 เดือนสำหรับผู้บริหาร ครูสามัญ และครูพลศึกษา เห็นด้วยกับวิธีการจัดดำเนินการแข่งขันอยู่ในระดับมาก และมีความเห็นสอดคล้องกันว่าไม่ควรจัดการแข่งขันในช่วงปิดเทอม ไม่ควรจัดการแข่งขันเฉพาะวันเสาร์ – อาทิตย์ เฉพาะตอนเย็นหลังเลิกเรียน นอกจากการแข่งขันกีฬาในระดับนักเรียนนี้แล้ว ในส่วนของการแข่งขันในระดับประชาชนที่การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดก็ยังพบว่ามีปัญหาตามที่ เบญจวรรณ วงศ์วรรค์พร, (2526) ได้ทำการวิจัยไว้ คือ ปัญหาที่พบมากที่สุด ได้แก่ การประสานงานของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ การเบิกจ่ายเงินมีขั้นตอนมากเกินไป เบียดเบียนนักกีฬาที่ได้รับไม่พอกับรายจ่าย สถานที่พักและอุปกรณ์การฝึกซ้อม อุปกรณ์เครื่องนอนมีจำนวนไม่เพียงพอ สนามแข่งขันมีอาณาเขตบริเวณและที่นั่งดูกีฬาไม่เพียงพอต่อผู้ชม

จากการแข่งขันกีฬาทั้งของระดับนักเรียนหรือของระดับประชาชน ยังมีสิ่งหนึ่งที่พบเป็นประจำ คือ เรื่องของการทะเลาะวิวาท ทำให้เป็นปัญหาในการจัดการแข่งขันมาก และเป็นเรื่องหนักใจของฝ่ายดำเนินการจัดการแข่งขัน เรื่องนี้ อัญชลี กิจจานุวัฒน์ (2527) ได้วิจัยสาเหตุของปัญหาและแนวทางการป้องกันการก่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของกรมพลศึกษา พบว่า สาเหตุของปัญหาดังกล่าว ได้แก่ การเชียร์กีฬาใน

ลักษณะย้วยก้าวร้าว ทำท่าย ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท การที่นักเรียนไม่เข้าใจกติกา ไม่พอใจในการเล่นกีฬา หรือ ผลการแข่งขัน หรือ มีเรื่องขัดแย้งอยู่ก่อน ครูที่คุมนักเรียนไม่ห้ามปราม นักเรียนของตนเองให้เชียร์กีฬาในลักษณะย้วย จัดเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลความสงบไม่เพียงพอ ไม่จัดตำรวจช่วยคุมไม่จัดที่ดูกีฬาเป็นสัดส่วนของแต่ละสถานศึกษา แนวทางในการป้องกันปัญหา นักเรียนทะเลาะวิวาท คือ การชี้แจงให้ครู นักเรียน ได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงขององค์การ กีฬาและการแข่งขันกีฬาให้ความรู้เกี่ยวกับกติกา กำหนดโทษอย่างรุนแรงแก่นักเรียนที่ทะเลาะ วิวาท จัดรถรับส่งมีการตรวจค้นสิ่งที่ใช้เป็นอาวุธ จัดครูคอยดูแลการเดินทางกลับ จัดสารวัตร นักเรียนควบคุมดูแลความสงบ

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา (2531) ได้ทำการวิจัยผลของการเล่นกีฬาต่อการ พัฒนาจริยธรรมของนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ระดับพฤติกรรม จริยธรรม ด้านคุณธรรมของกลุ่มทดลองก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ หลังการทดลองอยู่ในระดับดี ส่วนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ หลังการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมด้านคุณธรรมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ก่อนการทดลอง นั้นไม่แตกต่างกัน แต่หลังจากการทดลองมีความแตกต่างกัน จึงสรุปได้ว่าการกีฬาสามารถช่วย พัฒนาจริยธรรมด้านคุณธรรมของผู้เล่นกีฬาให้สูงขึ้นได้ และจากการวิจัยเรื่องเจตคติและ ความเข้าใจในประโยชน์การแข่งขันกีฬานักเรียนของผู้บริหารและครูโรงเรียนเทศบาลในเขตการ ศึกษา 11 ของ (ทวีศักดิ์ พันธิวิเศษศักดิ์, 2533) พบว่า ผู้บริหาร ครูทั่วไป และครูพลศึกษามี ความเชื่อเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนในระดับมากที่สุด คือ มีความจำเป็นสำหรับ นักเรียนและมีความรู้สึกที่บุตรหลานได้เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามีประโยชน์ต่อบุตรหลาน ทำให้มี สมรรถภาพทางกายที่ดี ควรจัดให้มีการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอและให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และยินดีสนับสนุนการแข่งขัน แนวโน้มการปฏิบัติงานจะปฏิบัติในฐานะเป็นเพื่อนร่วมงานกับ คณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน และ (พิศ เจริญพงษ์, 2533) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการจัด และบริหารงานโครงการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษาแห่งประเทศไทยของกรมพลศึกษาพบว่า มีปัญหาในระดับกลาง ส่วนด้านวัตถุประสงค์ของการจัดแข่งขัน ด้านบุคลากรในการดำเนินงาน และบริหารโครงการ ด้านการจัดและบริหารงานโครงการมีปัญหาในระดับน้อย ในระดับ จังหวัด ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณมีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันด้านการจัดและบริหารโครงการด้านบุคลากรในการ ดำเนินงานและบริหารโครงการมีปัญหาในระดับน้อย สรุปปัญหาการจัดและบริหารงานโครงการ แข่งขันด้านการจัดและบริหารงานในโครงการมีปัญหาในระดับน้อย ในระดับจังหวัด ด้านอุปกรณ์

และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณมีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันด้านการจัดและบริหารโครงการ ด้านบุคลากรในการดำเนินงานและบริหารโครงการมีปัญหาในระดับน้อย

สรุปปัญหาการจัดและบริหารงานโครงการแข่งขันกีฬานักเรียน – นักศึกษาแห่งประเทศไทยของกรมพลศึกษาที่เกิดขึ้นเขตการศึกษาและจังหวัด (ส่วนเสาวนีย์ สิทธิภูมิ, 2528) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนขาดความร่วมมือในการให้บริการ และส่งเสริมด้านการฝึกซ้อมแก่นักเรียนที่เข้าร่วมแข่งขัน ครูผู้ควบคุมทีมกีฬาส่วนใหญ่มีโอกาสเข้ารับการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมน้อย โรงเรียนขาดสนามและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนักกีฬา สนามแข่งขันกีฬามีจำนวนไม่เพียงพอขาดการทะนุบำรุงรักษา นักกีฬาของโรงเรียนขาดทุนในการสนับสนุนเตรียมตัวก่อนแข่งขัน ผู้ปกครองเชื่อว่าการฝึกซ้อมมีผลกระทบต่อกระเทือนการเรียนของนักเรียน งบประมาณที่ได้รับจากกรมพลศึกษาไม่เพียงพอ ต่อการดำเนินการแข่งขัน กรรมการผู้ตัดสินกีฬามีน้อย

งานวิจัยในต่างประเทศ

โฟห์เรนบาค (Foehrenbach, 1953) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาในเวลาเลิกเรียน (Why girls choose after - school sports) ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมเล่นกีฬาช่วยให้มีเพื่อนมากขึ้นและแน่นซัดก็คือ การพบปะสังสรรค์กันในสังคมหมู่พวก โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาเป็นหลักรวมทั้งความจำเป็นในการเตรียมตัวเองให้มีทักษะในทางกีฬาเพื่อเข้าร่วมเล่นได้ ซึ่งเป็นความต้องการอันสำคัญและจะเห็นได้ว่าการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาลงจากเลิกเรียนแล้ว นอกจากสนองความต้องการให้เด็กได้เข้าร่วมเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนานผ่อนคลายอารมณ์และยังช่วยให้นักเรียนในวัยรุ่นสามารถปรับตัวกับสังคมได้อีกด้วย และ แอน (Ann, 1979) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจความต้องการและความสนใจในกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในภาคกลางของรัฐเทนเนสซี (Tennessee) จากการสำรวจกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิต 36 ประเภท ได้ถูกแบ่งแยกออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ โดยการสำรวจจากผู้สูงอายุ 94 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 55 – 65 ปี สิ่งที่สำรวจ ได้แก่ ความเอาใจใส่ในกิจกรรมการร่วมกิจกรรมและสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาต้องการจะได้รับการฝึกเพิ่มเติม ผลจากการสำรวจประกอบคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งสำรวจนี้

สรุป ได้ว่า วิทยาลัย มหาวิทยาลัยและหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการสอนควรส่งเสริมและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมตลอดชีวิตได้กว้างขวางเพื่อเป็นการเตรียมเยาวชนในวันนี้ให้เป็นผู้ใหญ่ที่กระตือรือร้นในวันข้างหน้า กีฬาประเภททีมไม่ควรตัดออกจากกิจกรรม

ของโรงเรียนและกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนไปในขณะเดียวกัน นอกจากนี้ วิลลาร์ด (Willard, 1975) ได้วิจัยเรื่องของการกำหนดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเทนเนสซี และเพื่อทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษาพบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความรู้ความเข้าใจและไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษากับครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา และ คาปโลวิทซ์ (Kaplowitz, 1978) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเอกชนในระดับมัธยมศึกษา (guidelines for establishing equitable interscholastic athletic programs for boys & girls in public high schools) โดยทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จากผลการวิจัยเกี่ยวข้องต่าง ๆ พบว่า การพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งตรงไปที่ผู้บริหารซึ่งจะต้องจัดให้ตามความจำเป็นและสนองความต้องการของนักเรียน

จากงานวิจัยต่าง ๆ ที่เสนอมานั้น สรุปได้ว่าการดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬานั้น ทุกครั้งจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเป็นปัจจัยในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้นอาจได้แก่ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และการจัดการ องค์ประกอบเหล่านี้จะต้องสอดคล้องกัน จึงทำให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพในด้านการเตรียมการของโรงเรียน พบว่า มีปัญหาเริ่มตั้งแต่ด้านตัวบุคคล เช่น ครูไม่สามารถสอนนักเรียนให้บรรลุจุดหมายของเนื้อหา นักกีฬาขาดการฝึกซ้อมดูแลอย่างจริงจัง ผู้บริหารขาดการประสานงานกับครูพลศึกษา เป็นต้น ในด้านงบประมาณก็พบว่าในการดำเนินการแข่งขันกีฬาทุกหน่วยงานต่างมีปัญหาคือความไม่เพียงพอเรื่องงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ยังไม่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน ในด้านของการจัดการพบว่ามีปัญหาในเรื่องของการขาดการประสานงาน ส่วนในด้านการเข้าร่วมการแข่งขันของโรงเรียนพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นคือการขาดการประสานงานของผู้บริหารและครูพลศึกษาต่างโรงเรียน ขาดการประสานงานจากฝ่ายจัดการแข่งขัน สถานที่แข่งขันไม่เหมาะสม ฯลฯ ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬา